

nes en merudgift for statskassen i henhold til lærerlønningsloven på 34 mill. kr. og på 2 mill. kr. i henhold til den kirkelige lønningslov. „Til disse udgifter kommer merudgifterne til institutioner, hvis underskud helt eller delvis afholdes af statskassen. Det drejer sig om børne- og åndssvageforsorgen samt en række andre institutioner. Merudgiften for statskassen vil andrage omkring 7 mill. kr. hertil. Den samme merudgift må påregnes for den del af det medhjælpslønnede personale, som aflønnes med en tjenestemandslignende løn. I dette skøn er ikke medregnet det overenskomstlønnede personale, da dets lønvilkår følger det private arbejdsmarkeds udvikling.“

Efter finansministerens opfattelse ville gennemførelsen af denne lønrevision skabe løn- og arbejdsvilkår, der imødekom alle rimelige ønsker. „Det må også være i statens interesse, at tjenestemændene aflønnes sådan, at de finder sig behandlet på en måde, der ikke afviger væsentligt fra arbejdsvilkårene i det private erhverv. Dette er også forudsætningen for, at den høje standard, som præger statens tjenestemænd, kan bevares fremover.“

Ved 1. behandling fik lovforslaget en velvillig modtagelse, omend adskillige af dets principper og enkeltheder vurderedes forskelligt af partiernes ordførere. *Holger Eriksen* (S) fandt, at kommissionen havde løst sin opgave på en måde, som var tilfredsstillende både for tjenestemændene og for samfundet, uanset at der kunne være delte meninger om et og andet. Blandt andet havde han gerne set, at man var kommet bort fra det dobbeltstillingssystem, som er opstået ved, at mange af de akademisk uddannede tjenestemænd har formiddagsbeskæftigelse uden for det kontor, hvor de er ansat. *Henry Christensen* (V) understregede det forbehold, som hans parti havde taget i kommissionen, særlig med hensyn til grundlaget for pristalsreguleringen, men sluttede sit udførlige indlæg med at tilsige fortsat god forhandlingsvilje med det formål at nå frem til et for tjenestemændene godt og acceptabelt resultat. *Baagø* (KF) fremhævede stærkt de fordele, som den foreslåede nyordning bød på, og mente ikke, at man af finansielle grunde behøvede at nære den betænkelighed ved merudgiften, som fra flere sider var kommet til udtryk; han ønskede ligesom de øvrige ordførere forskellige spørgsmål overvejet i det udvalg, som skulle behandle sagen. *Kirsten Gloerfelt-Tarp* (RV) var tilfreds med det opnåede resultat, særlig med henblik på ligelønsprincippets gennemførelse. De unge ikke-forsørgere blev ganske vist ikke helt ligestillet med forsørgerne ved indplaceringen, men i løbet af et kortere åremål ville forskellen være udlignet. Hun beklagede ligesom den socialdemokratiske ordfører, at systemet med dobbeltstillinger opretholdtes. *Niels Andersen* (DR) nærede nogen betænkelighed ved den merudgift, som lønforhøjelserne ville medføre, og ønskede overvejet, om de ikke kunne gennemføres gradvis. *Alfred Jensen* (DK) kritiserede bl. a. forhøjelsen af aldersgrænsen for